

Diktaattoriuden Ajanjakso

Kirj. CLIFFORD B. ELLIS

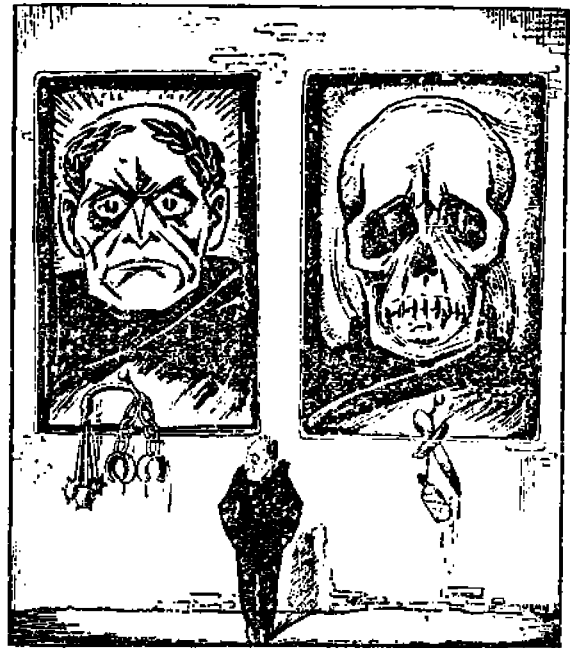
MILLOIN diktaattorius tulee välttämättömäksi turvaamaan hallitsevan luokan valtaa, on se tuon vallan häviämisestä todistus. Se on merkki siitä, että se erikoinen taloudellisen kehityksen aste, jota hallitseva luokka edustaa, on hyödyllisen aikansa palvelut, nusi aste ollen sitä seuraamassa. Mikään hallitseva luokka ei milloinkaan elä ylitse sitä taloudellista astetta, joka sen on tuottanut. Yhteiskunnallinen järjestys aina heijastaa sitä taloudellista ajanjaksoa, jossa se vallitsee.

Itsevaltius ja harvainvalta olivat luonteenomaisia hallitusmuotoja maanviljelyksen ollessa johtavana rikkauten tuottajana. Oli yksi yhteinen etu palveltavana — maanviljelys — ja määrävän vallan ilmeneminen kuninkaan, keisarin tai ylimysryhmän muodossa laskettiin parhaan soveltuvan tilanteeseen. Parlamenttaariset muodot ilmestyivät hallituksiin sitten kun taloudelliset edut kävivät moninaisemmiksi. Kaupan ja tehdasteollisuuden edustamat moninaiset menetelmät rikkauksien taottamisessa tulivat pakoitetuiksi saamaan äänensä niitä edustavissa hallituksissa kuuluville. Uumestyi rahaosoitusten ja tilijäännöksiä järjestelmä ja parlamenttaariset laitokset sovittelevat ja justeerasivat niitä erinäisiä etuja, joita jäsenet näissä laitoksissa edustivat. Kuninkailta ja aateilta otettiin itsevaltainen mahtinsa ja niitä seurasivat lakia laativat kokoumukset. Vallankumouksellisina aikoina, jotka merkitsivät vaihdosta yhdestä taloudellisesta kehitystasesta toiselle, vallitsi diktaattorius, esimerkiksi Cromwell Englannissa ja Napoleon Ranskassa.

Diktaattoriuden aika seuraa parlamenttaarisista muotoista tämänlaisina kausina. Se on määrätyn taloudellisen järjestelmän häviämismerkkinä. Niin ovat Mussolini Italiassa, Rivera Espanjassa, Stalin Venäjällä ja Pilsudsky Puolassa. Vanhat hallitusmuodot häviävät olemasta yli koko maailman ja alastomat tai varsin heikosti peitetyt diktaattoriudet astu-

vat niiden paikalle. Yksilöllisen vapauden ajanjakso, "iankaikkisesti kestävine yksilöllisyys-vapaus-periaatteineen" häviää olemasta. Puhevapaus, kokoontumisvapaus ja painovapaus — kaikki heijastuksia nousevan porvariston parlamenttaariselta kaudelta — eristetään romuläjiin.

Amerikan siviilivapauksien unio niminen järjestö äskettäin lähetti ulos 200 kyselykaa-

Mussolinin Joululahja Italian kansalle

vaketta johtavien kaupunkien poliisivirastojen päämiehille Yhdysvalloissa tarkoituksella saada tietää heidän vakaumuksensa suhteessaan puhe- ja kokoontumisvapauteen. Vastaukset olivat hämmästyttäviä. Ne paljastivat sellaista vapautta vastaan vallitsevan yleisen vakaumuksen ja poliisivirastojen hyväksynnän sensuurin ja kokoontumisvapauden sortoon nähden. Mutta nämä poliisit tietysti vastasivat vain heidän taloudellisten määrääjiensä tahdon mukaan. Tämä kaikki vain osoittaa sitä, että puhe- ja kokoontumisvapaus eivät ole yhteensopivia uuden taloudellisen

järjestelmän kanssa. Diktaattoriuden ajanjakso on seuraamassa entistä hallintomuotoa.

On hydyttöä toivottaa tätä "perustuslaillisten oikeuksien supistamista" vastaan. Ei ole "sellaista eläintä" kuin "perustuslailliset oikeudet" eikä oikeastaan sellaista ole koskaan ollutkaan. Milloin puhe- ja kokoontumisvapaus ovat olleet olemassa, eivät ne ole olleet kirjoitettujen asiakirjojen kautta, vaan siksi, että ovat palvelleet vallitsevan taloudellisen järjestelmän tarkoituksia. Ja milloin tahansa joku oikeuslaitos ei ole vastannut rikkauten hallitsijain taloudellisia tarpeita, tulkittiin sellainen ulkopuolelle kaiken sopivaisuuden ja olevan alkuperäistä tarkoitusta vastaan ja niin palvelemaan heidän tarkoituksiaan. Yhdysvaltain ylioikeuden pöytäkirjat todistavat tämän. Tuomari Marshallista tuomari Taftiin asti on perustuslakia uudelleen kirjoitettu aina erilaisilla toisiaan seuraavilla aikakausilla ja kun tuomari Taney laati päätöksen, joka soti vastaan voimakkaan taloudellisen ryhmän etuja -- Dred Scott tuomio -- piti käydä neljä vuotta sisällissotaa ennenkuin voitiin uudelleen kirjoittaa oikeussäädös punaisella kynällä, joka oli kastettu vereen.

Itsenäisten yksikköjen kilpailuaika rikkauten tuotannossa alkaa olla yllieletty, voimempa sanoa, että se on jo yllieletty. Erilaisia taloudellisia etuja edustavat keskenään kilpailevat tehtailijat, kauppiat, pankkiirit ja maajoordit ovat liittoutuneet melkein täydellisesti, kietovan pääoman alaisena. Elämme kapitalistisen imperialismin aikakaudella. Erinäisten keskenään kilpailevien ryhmien parlamentaariset edustajakokoukset alkavat käydä tarpeettomiksi. Yhtä yhteistä taloudellista etua, eli pa sen toimiala miten monimutkainen tahansa, voidaan paremmin edustaa virkavallalla, jolla on itsenäinen mahti. Näin hallitus soveltaa itsensä virkavallaksi ja toimineupanevan voimansa itsevallaksi. Muutokset poliittisissa menetelmissä edustavat muutoksia taloudellisessa kehityksessä. Ei hyödytä protesteerata sitä vastaan, joka lepää kehityksen kulussa. On saatava aikaan oikeutta -- ei reformeja. Tämä oikeuden saaminen voi ottaa vallankumouksellisen muodon ja muodostaa uuden yhteiskunnallisen ja hallinnollisen järjestelmän, mutta ylimenokandella, jonka aikana nopea muutos vanhasta uuteen tapahtuu,

täytyy meidän otaksua astuvan voimaan tavannukaisen diktaattoriuden ajanjakson. Se on tänäpäivänä olemassa.

Parhaillaan kuitenkin vallitsee paljon epäjärjestyttä. Köyhälistöluokan lukumäärällisyyden kasvaminen, joka edustaa työläisiä ja pikkuporvaristoa, on huomattava aikamme ilmiö. Tällä kasvavalla aineksella ei tule olemaan edustusta hallituksessa, koska se ei omista omaisuutta. Se ei voi saada ääntään kuuluville hallituksessa tarpeidensa tyydyttämiseksi, koska sen tarpeet ovat sen luokan tarpeita, joka on riistetty ja tehty perinnöttömäksi taloudellisen järjestelmän kautta. Heidät täytyy alistaa -- jos mahdollista. Maatalouden aikana ei heidän lukunsa ollut kyllin suuri, tehdäkseen heistä vaarallisia. Mutta väestön virtaaminen kaupungeihin, maatalouden merkityksen vähentyessä taloudellisenä tekijänä, ja lisäksi tehokkuusjärjestelmän ja koneiston yhä enemmän syrjäyttäessä ruumiillista työvoimaa, ovat tekijöitä, jotka lisäävät heidän lukuun jättäjänsä, ja he lisääntyvät yhä nopeammin kokonaisväkilukuun katsoen. Ja diktaattoriuus havaitsee itseliensä olevan yhä vaikeamman pitää näitä elementtejä alistuvaisuudessa.

Köyhälistön täytyy sovittautua olosuhteisiin. Jos se riippuu vanhassa ideologiassa "oikeuksistaan" ja tuhlaa kykijänsä tuloksettomassa yksilöllisessä protesteeramisessa, ei se tule pääsemään mihinkään. Väestö ilman voimaa, ei ole koskaan omannut oikeuksia. Heidät on sovellettu määrättyihin sääntöihin hallitsevan luokan toimesta, jotka säännöt alistivat heidät rikkauten luojiksi -- ei enempää. Isännättömät ihmiset feudaliajalla olivat villijänisten kaltaisia, heitä metsästettiin tai ajettiin viljelemättömiin villiseutuihin. Heillä ei ollut taloudellista merkitystä ja koska vallitsijoiden taloudellisen edistyneen ylläpitämiseksi oli yllin kyllin orjia, rajoitettiin isännättömien lukua niin vähin kuin mahdollista. Mutta nykyään isännättömien luku kasvaa niin nopeasti ja niiden taloudellinen merkitys, jotka teollisuudessa saavat olla, vähenee niin yksinkertaisesti liikkeisiin, että näiden kontrolloimispuuma alkaa käydä kriittilliseksi. Ei ole enää viljelemättömiä villiseutuja ja jos olisikin, ei liika-kausa niillä eläisi. Nykyisten tuotantomethodien alaisena eivät farmaritkaan voi pi-

ää lukumääränsä läheskään suhteellisenä väestöön, kuten ennen. Koneproletariat ei löydä pakopaikkaa maalta. Nykyinen maailma elää teollisuustuotannolla ja koneisto on välttämätön sen elämälle. Ero teollisuuselämän yhteydestä tarkoittaa nykyaikana kuolemaa.

No, mitä tehdä? Vastaus karkeasti sanoen on: "Auttakaa itseänne." Me olemme selittäneet pulman. Meillä ei ole ratkaisua, joka ei jo olisi kehittymässä olosuhteiden vaikutuksesta. Maailma järjestyy saadakseen voimaa ja tehokkuutta pysyäkseen olemassa. Pääoma järjestyy ja yhteen kietoutuu vielä suuremmalla vauhdilla saadakseen — voimaa. Voima tarkoittaa olemassaolon mahdollisuutta. Työväenluokka yrittää järjestyä. Jos se järjestyy, muodostaa se voimaa olemassaoloa varten ja

tulee olemaan uhkavaarana kapitalistiluokan voimalle. Tästä johtuu diktaattorius ja sorto. Taipuvaisuus järjestymiseen on automaattinen toiminnassaan. Kukaan ei ole sitä keksinyt. Se on pyrkimys säilyä olemassa siellä, missä yksilönä ei voi säilyä olemassa. Täytyy joko järjestyä järjestyneessä maailmassa, tai se luokka, joka laiminlyö järjestymisen, ei tule sovittautumaan ja lakkua olemasta. Tätä vääjämätöntä lakia ei voida välttää. Jos työväenluokka ei voi järjestyä avoimesti diktaattoriuden edessä, tulee se järjestymään muita teitä. Järjestymisen välttämättömyys meidän luokallemme on yhtä ilmeistä kuin luokkamme orjuus ja eritteleminen epätehoisiin menettelyihin on kapitalistiluokalle. Tehokas järjestäytyminen voi tarkoittaa ainoastaan teollisuksittain järjestymistä.

Tuottajien Järjestettävä Maailmantalous

SAMALLA kertaa kun kansainväliset uutiset tiedottavat jokaisessa maassa yhä lisääntyvien kustannuksia sotavarusteluja varten, osoittaa Yhdysvaltain presidentti tässä maassa ottavan sotavarusteluihin varojen luovuttamisessa edellä lukuisia militaristisiksi lunnaita maita. Tämän mukaan on Yhdysvallat siis ensitiloilla militarismissa. Viime vuoden aikana maksoi militarismi Yhdysvalloille noin tuhannen miljoonaa laskettuna vain suoranaisiin armeijan, laivaston ja veteraanien ylläpitoon käytetyt summat.

Hallituksen ylläpitämiseksi maksettavista veroista käytettiin vain 7 prosenttia varsinaisiin liittehallituksen rahallisiin asioihin; 8 prosenttia varsinaisen hallituskoneiston käynnissäpitoon; 13 prosenttia yhteiskunnallisiin ja muihin yleisiin asioihin, mutta 72 prosenttia menneiden sotien ja nykyisten varustelujen kustannuksiin, kuten tämän yhteydessä oleva aihekuva sattuvasi osoittaa.

Varsinaiseen n.k. kansalliseen puolustukseen käytettiin viimeksi päättyneellä fiskaalivuodella 730 miljoonaa dollaria, joka osoittaa, että tähän tarkoitukseen on viiden vuoden ajalla lisätty menoja 118,000,000 dollaria vuodessa. Ellei mitään muutosta tapahdu, tulee Yhdysvaltain kausan varoilla rakennettavaksi sotalaivastoa tulevan kuden vuoden aikana

Miljoonat militarismille; sensuuria kasvatustyölle